

Karabin samopowtarzalny Ljungman AG m/42B

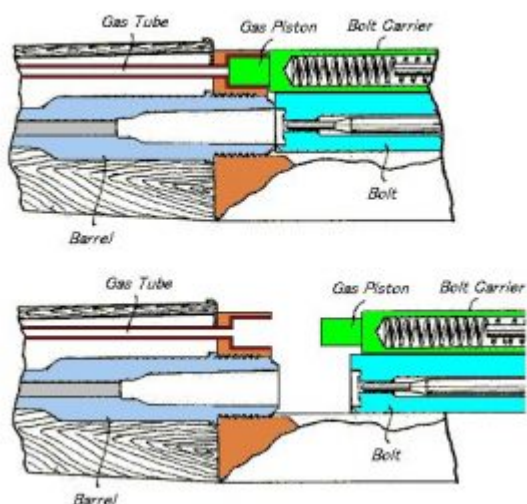
6,5 mm Karabin
samopowtarzalny Ljungman AG
m/42B

Historia konstrukcji

Pod koniec lat 30. XX wieku, tuż przed nadejściem w Europie II Wojny Światowej, Szwecja widząc rozwój sytuacji jaka wówczas panowała w Europie rozpoczął się proces przeprowadzenia modernizacji szwedzkiej armii, który bardzo szybko przyspieszył wraz z podbojami niemieckimi w Europie. . Podjęto wówczas decyzję, że karabiny powtarzalne systemu m/96 , mają zostać zastąpione karabinami samopowtarzalnymi.

Do uzbrojenia szwedzkiej armii został przyjęty karabin nowej konstrukcji, powstały w 1941 roku. Broń była konstrukcją opracowaną przez Erika Eklunda. Produkcję karabinu samopowtarzalnego, oznaczonego jako Automatgevär m/42 (Ag m/42) rozpoczęto w 1942 roku w zakładach C.J. Ljungmans Verstader AB. Karabin Ag m/42 był pierwszą konstrukcją działającą na zasadzie odprowadzania gazów prochowych, w której zastosowano bezpośrednio doprowadzenie gazów prochowych na suwadło.

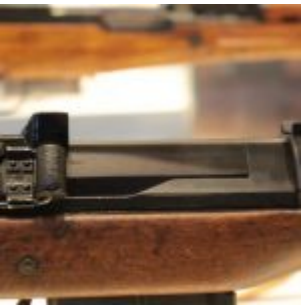

Od 1953 roku karabiny te były modernizowane do nowej wersji, oznaczonej jako m/42B. „Nowy” karabin samopowtarzalny został wyposażony w okno wyrzutowym, dodatkowy odbijacz – zapobiegający wyrzucania łusek naboju w kierunku głowy strzelca.

Produkcję karabinu Ag m/42 wstrzymano we wczesnych latach pięćdziesiątych. Dokumentację techniczną i oprzyrządowanie służące do produkcji sprzedano do Egiptu. Ag m/42 był tam produkowany lokalnie i oznaczony jako Hakim.

Opis konstrukcji

AG m/42B był indywidualną bronią samopowtarzalną. Zasada działania oparta o wykorzystanie energii gazów prochowych odprowadzanych przez boczny otwór lufy (układ bez tłoka gazowego, z bezpośrednim oddziaływaniem gazów prochowych na suwadło). Zamek ryglowany przez przekoszenie. Mechanizm spustowy tylko do ognia pojedynczego. Zasilanie z magazynków o pojemności 10 naboju (możliwość doładowywania magazynka z łódek. Przyrządy celownicze składały się z muszki (w osłonie pierścieniowej) i celownika regulowanego o nastawach od 100 do 700 m (co 100 metrów). Bezpiecznik na tyle komory zamkowej. Pod lufą podstawa bagnetu nożowego.

Autor – zdjęcia: Dawid Kalka
Kraków, Kraków, Muzeum Armii Krajowej im. gen. Emila Fieldorfa
“Nila”
Broń z kolekcji Dr. Stanisława Wcisło

Podstawowe dane taktyczno-techniczne

Państwo: Szwecja

Producent: C.J. Ljungmans Verstader AB

Rodzaj broni: karabin samopowtarzalny

Prototypy: 1941

Produkcja: 1942 – Lata 50. XX wieku

Kaliber broni: 6,5 mm

Zastosowany nabój: 6,5 × 55 mm

Wymiary konstrukcji:

Długość konstrukcji – 1214 mm

Masa broni – 4,71 kg (pusty magazynek)

Długość lufy – 622 mm

Zasięg skuteczny broni: do 700 m

Autor – Dawid Kałka

Bibliografia

1. https://pl.wikipedia.org/wiki/Karabin_Ljungman_m/42
2. Karabiny karabinki i pistolety maszynowe Encyklopedia długiej broni wojskowej XX wieku – Żuk Aleksandr B.
3. Witold Głębowicz, Roman Matuszewski, Tomasz Nowakowski: Indywidualna broń strzelecka II wojny światowej, Warszawa 2010